

[Gert Petersen.]

tænkningen. Så vidt jeg erindrer og ved, var det på socialdemokratisk initiativ, for ellers kunne man ikke rigtig sluge det boligforlig. Nå ja, nu har man altså slugt klamamsen og arbejdsløsheden og det hele, for denne klamamse har ikke givet anledning til nogen yderligere beskæftigelse inden for byggesektoren. Tværtimod må vi konstatere, at antallet af færdiggjorte boliger i år vel når ned på en 20.000-25.000 boliger i stedet for de 40.000 boliger, som man havde opstillet som målsætning, og som man skulle have sikret igennem den omtalte klamamse.

Det blev også sagt, da der blev gennemført et indgreb mod lønmodtagerne i form af et lønstop her i februar-marts måned, jeg tror, det var af den nuværende statsminister, at hermed havde man virkelig også gjort noget for beskæftigelsen. Dette gavnede beskæftigelsen. Ja, så må det løbe én koldt ned ad ryggen ved at tænke på, hvordan det ellers ville have set ud, for det ser i sandhed sort ud i øjeblikket. Det ser i virkeligheden værre ud, end det gjorde i februar-marts, hvad beskæftigelsen angår. Ganske vist er det absolutte tal lidt lavere, men hvis vi sammenligner med situationen i juni måned sidste år, så er den relative forskel langt større, og det varsler meget dystert med hensyn til det kommende efterår og den kommende vinter.

Hvad kunne man gøre, når man nu ikke vil være med til mirakelkurene, som det hedder. Jeg tror i hvert fald ikke, man kan komme uden om, at for at få beskæftigelsen i gang på ny er det nødvendigt at udvide købekraften. Og det vil altså sige at gøre det stik modsatte af det, man har gjort her i de sidste måneder. Det kan man gøre over skatenedsættelser. Man kunne gøre det over en tidsbegrænset momsnedsettelse. Det er faktisk, hvad man har gjort i Sverige med et ganske godt resultat i en periode.

Der findes også andre måder. Vi mener fra socialistisk folkepartis side, at der bør gennemføres en omfattende skattereform med afskaffelse af de fleste fradrag, som kan føre til en bruttobeskatning og en nedsættelse af trækprocenten for små og mindre og mellemstore indtægter. Men indtil det var sket, kunne man over afgiftspolitikken foretage en udvidelse af forbrugsmulighederne.

Man må gennemføre — og SF har aldrig været modstander af det — en støtte til erhvervslivet. Vi plejer at tale om en kontrolleret støtte til erhvervslivet, fordi vi godt vil sikre os, at de midler, som ydes, også bliver brugt efter deres formål. Og her vil jeg pege på det, som man hidtil er meget tilbage for, nemlig en direkte støtte til betrængte, men levedygtige virksomheder. Her kunne man håbe, at der kunne komme noget ud af et forslag, som regeringen har stillet. Det stiller vi os positivt til, men igen, selv om der kommer noget ud af det, er det utvivlsomt for forsigtigt, for langsomt virkende og uden den effekt, som er nødvendig i en katastrofesituation som den, vi står i.

Det er godt, at man har forøget midlerne til egnsudvikling og til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Det indgik i vores valgprogram, at man skulle gøre det, men igen denne forsigtighed, denne næsten jeronimuske sparsommelige omgang med midlerne netop dér, hvor det ikke er på sin plads. De forøgelser, der har fundet sted, er for beskedne. Man må yde en speciel støtte til de særligt betrængte industrigrene, jeg tænker her på tekstilindustri, skotøjsindustri osv., og det kunne gøres på statslig basis, men det kan så sandelig også gøres på kommunal basis. Hr. Auken var i fjernsynet for nylig inde på en meget interessant tanke, som jeg desværre ikke genfandt i hans ordførertale her, nemlig at kommunerne skulle have mulighed for at yde direkte støtte til virksomheder inden for deres områder, som på den ene eller den anden måde var blevet nødlidende. Det er en meget rimelig tanke, og jeg går ud fra, at selv om den ikke var med i hr. Aukens ordførertale, så har han ikke glemt den. Jeg tager den i hvert fald gerne op.

Der er en enkelt ting, jeg godt vil føje til, netop med henblik på tekstilindustri og skotøjsindustri osv., disse betrængte brancher. Her tror jeg også, selv om vi i almindelighed er imod importbegrænsning, at det kan være ganske interessant at se på, om der foreligger dumping fra udenlandske tilsvarende branchers side, hvad enten de nu findes i det fjerne østen eller de findes her i Europa, enten i det vestlige eller i det østlige Europa. Hvis det viser sig, at der er tale om dumping, ja, så har vi ret til, så er det berettiget, at skride ind til fordel for den danske industri.